30. קדושים. שלוש קריאות

בפתח פרשת קדושים אנו שומעים קריאה גדולה ומרוממת: (יט 2) דַּבֵּר אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.

אך בהתבוננות בהמשך הפסוקים מתגלה רעיון מעניין. הסביר רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל שהתורה פונה כאן לשלושה סוגים של יהודים. התורה מכירה את המציאות האנושית: לא כולם עומדים באותה מדרגה, ובכל זאת - אל כולם היא מדברת.

הקבוצה הראשונה היא של מי ששואפים באמת לחיות חיי קדושה בשלמות. אליהם אומרת התורה: קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כלומר אל תסתפקו בקיום טכני של מצוות, אלא החדירו קדושה לכל תחומי החיים: באכילה, בדיבור, בעבודה ובחיי המשפחה ...

הקבוצה השנייה אינה במדרגה זו, אבל יש בה קשר עמוק למסורת, לבית, להורים ולשורשים. אליהם נאמר: (יט 3) אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ. אם יש בכם כבוד למה שקיבלתם בבית, תנו לו ביטוי גם בשמירת השבת.

ויש גם קבוצה שלישית: יהודים הרחוקים מקיום מצוות. גם עליהם התורה אינה מוותרת: (יט 4): אַל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִם. גם אם התרחקתם, אל תמירו את זהותכם לגמרי ואל תנתקו את עצמכם מן השורשים.

זהו המסר הגדול של הפרשה: התורה אינה מדברת רק אל הצדיקים והמושלמים. היא פונה אל כל יהודי באשר הוא, וקוראת לו להתקדם מן המקום שבו הוא נמצא.